

zacházení se zaměstnanci povinného subjektu, tedy na kontrole, že zásada rovného zacházení není povinným subjektem porušována.

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, v platném znění (dále jen „zákoník práce“), platí, že *zaměstnavatelé jsou povinni zajišťovat rovné zacházení se všemi zaměstnanci, pokud jde o jejich pracovní podmínky, odměňování za práci a o poskytování jiných peněžitých plnění a plnění peněžité hodnoty, o odbornou přípravu a o příležitost dosáhnout funkčního nebo jiného postupu v zaměstnání.* Dodržování této právní povinnosti je veřejným zájmem vyplývajícím z principů právního státu, ochrany zaměstnance a zákazu diskriminace. Dále tento závěr vyplývá ze skutečnosti, že porušení této povinnosti je pro zaměstnavatele přestupkem, za nějž mu může být podle zákona o inspekci práce udělena pokuta až ve výši 1 milionu korun. Rovněž porušení této povinnosti může vyvolat negativní občanskoprávní důsledky pro zaměstnavatele (srov. nedávným rozsudkem Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 3955/2018; tento rozsudek hojně citovaný v celostátních médiích ostatně osvědčuje, že rovnost odměňování zaměstnanců je silně diskutovaným veřejným zájmem, projevujícím se v pracovním právu např. profesemi).

Veřejná ochranná práva ve svém stanovisku ze dne 21. 7. 2014, sp. zn. 7644/2012/VOP došla mj. k závěru: *„Pokud zaměstnavatel nepřijme vnitřní závazný předpis pro přiznání prémie a nevně nestanoví podmínky, které musí zaměstnanec splnit, aby obdržel prémie, musí být následně schopen objasnit, na základě jakých kritérií při odměňování postupoval. Lze shrnout, že v případě netransparentního systému odměňování je to pouze zaměstnavatel, kdo může vysvětlit, jak jednotlivá kritéria uplatňuje, a proto ho stihá povinnost prokázat nediskriminační povahu platového systému.“*

Z výše uvedeného vyplývá, že výše odměn jednotlivých zaměstnanců a kontrola dodržování principu rovného zacházení je nesporným veřejným zájmem. Povinný subjekt je přitom tím jediným, kdo může prokázat, že používání nediskriminační kritéria a se zaměstnanci zachází spravedlivě.

2. účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu

Z mé žádosti, v níž se domáhám nejenom částek, ale i jejich zdůvodnění, je zřejmé, že cílem není získat pouze nějaká čísla bez kontextu, ale zjistit, jaká je skutečnost a vést otevřenou diskusi o tom, zda je systém odměňování u povinného subjektu transparentní, férový a zákonný (což je věc veřejného zájmu viz bod 1).

Požadované informace jsou ve svém úhrnu (odměny, jména a zdůvodnění) způsobilé diskuzi o věci veřejného zájmu významným způsobem přispět, respektive dokonce, jak jsem uvedla výše, mohou být jediným zásadním podkladem pro takovou diskusi. Je tak naplněno také kritérium nezbytnosti, které se vyskytuje v judikatuře Ústavního soudu při poměřování zásahů do základních práv.

3. žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“

Povinnému subjektu je známo, že jsem vzděláním i profesí hudební pedagožka a výkonná umělkyně. Stejně tak mu je známo, že spolu s mým manželem [REDAKCE] se na